

Σεβασμιότατοι πατέρες,

Σεβαστοί ιερείς,

Αγαπητά μέλη & συνεργάτες της Κάριτας Ελλάς,

Καταρχήν επιθυμώ να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας σήμερα εδώ και να μοιραστώ μαζί σας τη χαρά που νιώθουμε για τον Στρατηγικό Σχεδιασμό **2024 – 2029**, αποτέλεσμα μιας διαδικασίας που κράτησε πάνω από ένα χρόνο και στην οποία όλοι με διαφορετικό τρόπο λάβαμε μέρος.

Μέσα από έρευνα, συνεντεύξεις, ερωτηματολόγια, συζητήσεις και διάλογο, η ομάδα της Κάριτας μίλησε με εσάς Σεβασμιότατοι πατέρες, επισκέφθηκε σχεδόν όλες τις Επαρχιακές Κάριτας και συνέλλεξε τις απόψεις όλων όσων εμπλέκονται στην αποστολή μας. Πήραμε τις γνώμες των ανθρώπων της Κάριτας, εργαζόμενων και εταίρων μας, σημαντικών εκπροσώπων της Πολιτείας, συνεργατών και υποστηρικτών μας και τις καταγράψαμε.

Τον Μάιο του **2023**, στο διήμερο συνέδριο που συμμετείχαμε σχεδόν όσοι είμαστε εδώ και κάμποιοι περισσότεροι, η ιστορία, το έργο, οι απόψεις, οι γνώμες, οι αμφιβολίες, οι ιδέες μας αποκρυσταλλώθηκαν και πήραν το σχήμα και τη μορφή 5 βασικών πυλώνων δέσμευσης για δράση για τα επόμενα χρόνια. Τον τελευταίο Δεκέμβριο (**2023**) η Γ.Σ. ενέκρινε τους πυλώνες του στρατηγικού σχεδιασμού και σήμερα είμαστε εδώ, όχι μόνο για μια παρουσίαση αλλά για πολύ περισσότερα.

Είμαστε εδώ για να αναλογιστούμε και να εμπνευστούμε γύρω από τη δική μας συμβολή στην υλοποίηση αυτού του σχεδίου στο μέλλον, τη δική μας συμμετοχή στο όραμα της Κάριτας στην Ελλάδα και τον κόσμο. Να διαπιστώσουμε ότι είμαστε περισσότεροι από όσοι νομίζουμε. Να σταματήσουμε να σκεφτόμαστε μόνον όσα δεν έχουμε αλλά να εστιάσουμε στο πώς θα τα αποκτήσουμε. Να θυμηθούμε πόσα έχουμε καταφέρει και να διαπιστώσουμε τελικά ότι είναι περισσότερα από όσα είχαμε ονειρευτεί.

Πώς μπορούμε να συμβάλλουμε η καθεμία και ο καθένας ατομικά, συλλογικά και θεσμικά. Ποιες είναι οι πτυχές εκείνες που συνδέονται πιο πολύ με το δικό μας έργο, στη δική μας Κάριτας, στη δική μας μικρή κοινωνία και τις ανάγκες της. Τι είναι αυτό που χρειάζεται να προσφέρουμε και τι πρέπει να αναζητήσουμε, ώστε να συμβάλλουμε στην αποστολή μας που είναι η υπηρεσία προς τον πιο φτωχό και αποκλεισμένο συνάνθρωπό μας, αποστολή στην οποία είμαστε ταγμένοι από τη στιγμή που ανήκουμε στην «Κάριτας».

Ο Πάπας Βενέδικτος στην εγκύκλιο Deus Caritas Est αναφέρεται στην τριπλή ευθύνη της Εκκλησίας: «να κηρύττει τον λόγο του Θεού (κήρυγμα-μαρτυρία), να τελεί τα μυστήρια (λειτουργία) και να ασκεί τη διακονία της αγάπης (διακονία). Αυτές οι ευθύνες είναι αδιάσπαστες και η μία προϋποθέτει τις άλλες. Όλοι οι πιστοί έχουν το καθήκον να αφιερώνονται προσωπικά στο να ζουν τη νέα εντολή που μας άφησε ο Χριστός και να προσφέρουν στους σύγχρονους μας όχι μόνο υλική βοήθεια, αλλά και αναψυχή και φροντίδα για τις ψυχές τους».

Αργότερα, με το Motu Proprio παρείχε το νομικό πλαίσιο για την «Υπηρεσία της Φιλανθρωπίας» στην Εκκλησία.

Τον Σεπτέμβριο του **2013**, ο Καρδινάλιος Rodrigues, Πρόεδρος τότε της Διεθνούς Κάριτας, αναφέρθηκε στον «ρόλο του επισκόπου στη δικαιοσύνη, την ειρήνη και την αγάπη» τονίζοντας ότι: «Η φιλανθρωπία, όπως φαίνεται στην παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, πρέπει να προέρχεται από

την καρδιά - με κίνητρο την αληθινή αγάπη και φροντίδα για τους άλλους, και όχι απλώς από καθήκον.

Ο Καρδινάλιος αναλύει τον σημαντικό ρόλο των επισκόπων στην εξασφάλιση ότι οι καθολικοί οργανισμοί και τα άτομα που εμπλέκονται σε φιλανθρωπικές δραστηριότητες ενεργούν σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας. Τονίζει τη σημασία της επαγγελματικής και πνευματικής κατάρτισης για όσους εργάζονται στον τομέα της φιλανθρωπίας, προτρέποντας να εκπαιδευτούν όχι μόνο σε τεχνικές δεξιότητες αλλά και στις αξίες και τις αρχές της πίστης. Αυτό αντικατοπτρίζει τη διδασκαλία του Πάπα Βενέδικτου και του πάπα Φραγκίσκου ότι η φιλανθρωπία δεν αφορά μόνο την κάλυψη άμεσων αναγκών αλλά περιλαμβάνει και μια βαθύτερη, προσωπική συνάντηση με τους ανθρώπους που εξυπηρετούνται. Απαιτείται «καρδιά που βλέπει» - μια καρδιά που αντιλαμβάνεται τον πόνο γύρω της και κινητοποιείται για να δράσει με συμπόνια».

Ο Καρδινάλιος καλεί για αρμονική συνεργασία μεταξύ των επισκόπων της Caritas και άλλων φιλανθρωπικών οργανισμών για την προώθηση της ενότητας στο κοινωνικό τους έργο και δίνει έμφαση στη σημασία της διαφάνειας και της εξασφάλισης ότι οι χρηματικοί πόροι χρησιμοποιούνται σοφά προς όφελος όσων έχουν ανάγκη.

Σε ό,τι αφορά στον ρόλο του Επισκόπου, αναφέρει ότι: «Από όλες τις κύριες ευθύνες που σχετίζονται με τη διακονία του, έχει το καθήκον να ενθαρρύνει τους πιστούς να ζουν μια ενεργή φιλανθρωπία και να συμμετέχουν στην αποστολή της Εκκλησίας, εκπαιδεύοντας τους πιστούς στο πνεύμα της συμμετοχής και της αυθεντικής φιλανθρωπίας».

Σεβασμιότατοι πατέρες, επιθυμώ να θυμηθούμε όλοι το βάρος της ευθυνών που έχει ο ρόλος σας και να σας ευχαριστήσουμε γιατί, σε όλη την πορεία της Κάριτας, είσαστε στο πλάι μας. Ελπίζουμε ότι η Κάριτας, και στο μέλλον θα είναι αντάξια των προσδοκιών σας για το κοινωνικό έργο της Καθολικής Εκκλησίας στην Ελλάδα.

Αναφερόμενος στην κοινότητα ο Καρδινάλιος Rodrigues λέει ότι: «Κάθε χριστιανική κοινότητα πρέπει να έχει "καρδιά που βλέπει" τις δυστυχίες που, τραγικά, επιμένουν γύρω της και να μπορεί να τις αντιμετωπίζει. Οι κοινότητές μας χρειάζεται να ξέρουν πώς να προσφέρουν παρηγοριά στους φτωχούς και τους πάσχοντες».

Ο Επίσκοπος είναι ο εγγυητής της ενότητας του έργου μας και έχει δικαίωμα και καθήκον να δίνει τη συγκατάθεσή του στις πρωτοβουλίες των καθολικών οργανώσεων καθώς και την αρμοδιότητα να αποδεχθεί ή όχι μια φιλανθρωπική οργάνωση στην επισκοπή του.

Είναι επίσης σαφές ότι ο επίσκοπος δεν μπορεί να αναλαμβάνει μόνος του την υπηρεσία της φιλανθρωπίας. Γι' αυτό και προτείνεται η δημιουργία ενός ειδικού γραφείου που θα ασχολείται για λογαριασμό του και υπό την προσεκτική του επίβλεψη με την υπηρεσία της φιλανθρωπίας. Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, αυτό το «ειδικό γραφείο» είναι η Κάριτας.

Στην Ελλάδα, μέχρι το 1981, η Κάριτας αντιπροσωπευόταν στο διεθνές δίκτυο από τη φιλανθρωπική οργάνωση της Εξαρχίας Ελληνορθόδοξων Καθολικών Ελλάδας «Θεία Πρόνοια».

Τον Μάιο του **1981** στην Αθήνα, συγκροτήθηκαν όλες οι φιλανθρωπικές οργανώσεις των Καθολικών Εκκλησιαστικών Επαρχιών της Ελλάδας σε ένωση, ως θεσμός της Καθολικής Εκκλησίας στην Ελλάδα με το όνομα πλέον «Κάριτας Ελλάς».

Ήδη από τότε, η Κάριτας Ελλάς είχε ξεκινήσει το Προσφυγικό Πρόγραμμα στην Ελλάδα, προσφέροντας ζεστό φαγητό, τρόφιμα, ρουχισμό, οικοσκευές, μαθήματα ελληνικών και αγγλικών, υποστήριξη και συνοδεία από κοινωνικούς λειτουργούς. Έργο που, από το **2004**

ανέλαβαν οι τρεις Επαρχιακές Κάριτας της Αθήνας εκ των ενόντων και στη συνέχεια η Κάριτας Αθήνας. Βρέθηκε στο πλάι των σεισμοπαθών στην Καλαμάτα, στα Γρεβενά, στο Αίγιο, στην Αττική και την Κεφαλονιά.

Δυστυχώς κατά καιρούς, οι μικροί χρηματικοί και ανθρώπινοι πόροι δημιούργησαν συνθήκες στασιμότητας και περιορισμένες δυνατότητες παρέμβασης. Δημιούργησαν επίσης απομόνωση και απομάκρυνση από το δίκτυό μας.

Το **2012**, μετά το κάλεσμα του Πάπα Βενέδικτου για συμπαράσταση στην Ελλάδα λόγω της οξείας οικονομικής κρίσης, με την υποστήριξη της Κάριτας Ιταλίας και Ευρώπης, η Κάριτας Ελλάς ξεκίνησε το πρώτο πανελλαδικό πρόγραμμα στήριξης νοικοκυριών που είχαν πληγεί από τη φτώχεια. Στην αρχή με τη στήριξη του δικτύου και, στη συνέχεια με χρηματοδότηση από το ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, η Κάριτας στην Ελλάδα, για πάνω από 3 χρόνια βοήθησε πάνω από 900 οικογένειες, σε μηνιαία βάση να ανταπεξέλθουν στην ακραία φτώχεια.

Το **2014**, με αποκορύφωμα το **2015**, ο πόλεμος στη Συρία οδηγεί εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες σε φυγή προς την Ευρώπη, με κύριο πέρασμα τη Βαλκανική οδό από την Τουρκία. Το μεγαλύτερο κύμα περνάει με βάρκες προς τα ελληνικά νησιά και οδικώς από τα σύνορα του Έβρου στη Μακεδονία.

Εν μέσω της οικονομικής κρίσης, η Ελλάδα είναι μπροστά σε μια νέα ανθρωπιστική τραγωδία. Ίσως αυτό να εξηγεί την απίστευτη αλληλεγγύη του ελληνικού λαού και των αρχών εκείνες τις ημέρες...

Ακολουθούν οι πλημμύρες στη Μάνδρα και πρόσφατα στη Θεσσαλία, οι πυρκαγιές στο Μάτι, στην Πελοπόννησο & την Εύβοια, και η πανδημία Covid-19 (**2020-2021**).

Η Καθολική Εκκλησία στην Ελλάδα και το Δ.Σ. της Κάριτας Ελλάς, παίρνουν τη γενναία απόφαση να σταθούν στο πλάι των εκτοπισμένων προσφύγων και να ανακουφίσουν τον νέο αυτό ξεριζωμό, με το διεθνές και ευρωπαϊκό δίκτυο να δίνει το παρόν με πόρους, τεχνογνωσία, ανθρώπινο δυναμικό και ειδικούς συνεργάτες.

Η Κάριτας Ελλάς αναπτύχθηκε και μεγάλωσε προκειμένου να απαντήσει στις ανάγκες των καιρών και ήταν παρούσα σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, στα σύνορα, στα νησιά. Η Κάριτας Αθήνας και η Κάριτας Αρμενίων Καθολικών κάνουν το ίδιο επεκτείνοντας το έργο και τις δράσεις τους.

Η Caritas Internationalis, Κάριτας από όλη την Ευρώπη και τον κόσμο, σε μια απίστευτη, έμπρακτη ένδειξη συμπαράστασης, στάθηκαν στο πλάι μας και μας συνόδευσαν σε ένα ταξίδι πραγματικής μεταμόρφωσης, έναν άλλο ανάπτυξης και προσφοράς. Η παρουσία της CRS μέχρι και σήμερα στην Ελλάδα, είναι χαρακτηριστικό δείγμα αλληλεγγύης, συμπόρευσης και αδελφικής συνεργασίας. Μαζί καταφέραμε περισσότερα, δυναμώσαμε, μάθαμε και συνεχίζουμε να μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλο και φέραμε σε μεγάλο βαθμό εις πέρας την αποστολή που αναλάβαμε το 2015. Και δεν ξεχνάμε την Κάριτας Ιταλίας, Γερμανίας, Ισπανίας & τόσες άλλες που, με χρηματοδοτήσεις και ανθρώπους μας έκαναν πιο δυνατούς.

Κάπως έτσι φτάσαμε όλοι μαζί μέχρι σήμερα. Μέσα από έργο αξιόλογο, με πίστη και αφοσίωση στην αποστολή μας, με ψυχή και επαγγελματισμό αλλά και μέσα από πολλές αλλαγές θεσμικές και οργανωσιακές.

Είναι λοιπόν η κατάλληλη στιγμή (**2024**) να γίνει μια παύση και να αναρωτηθούμε ξανά:

Τι θέλουμε να κάνουμε?

Προς τα πού θέλουμε να πάμε?

Με ποιους?

Και πώς?

Πιστεύουμε ότι ο Στρατηγικός Σχεδιασμός απαντάει, σε σημαντικό βαθμό, σε αυτά τα ερωτήματα και ότι θα χρησιμεύσει ως οδηγός για τα επόμενα χρόνια μια που η σύγχρονη εποχή και τα προβλήματα των καιρών κραυγάζουν ότι πρέπει να είμαστε παρόντες και ότι δεν ωφελεί να αυτοσχεδιάζουμε. Η γνώση μας, η ιστορία μας, οι άνθρωποι μας δεν πρέπει να χαθούν και να γυρίσουμε πίσω στην απομόνωση.

Ο Άγιος Βονιφάτιος λέει:

«Στο ταξίδι της στον ωκεανό αυτού του κόσμου, η Εκκλησία είναι σαν ένα μεγάλο πλοίο που χτυπιέται από τα κύματα της ζωής. Το καθήκον μας δεν είναι να εγκαταλείψουμε το πλοίο, αλλά να το κρατήσουμε στην πορεία του.»

Ας κρατήσουμε τη σκέψη αυτή για την Κάριτας στην Ελλάδα τα επόμενα χρόνια.

Κλείνοντας αυτή μου την παρέμβαση, επιθυμώ να ευχαριστήσω:

- Εσάς, Σεβασμιότατοι πατέρες που, παρά τα διλήμματα, τα εύλογα ερωτηματικά, και τις δυσκολίες, σταθήκατε ως πνευματικοί ποιμένες και αρωγοί και διευκολύνετε το έργο μας. Να είστε καλά και να συνεχίσουμε μαζί.
- Τα εκάστοτε μέλη του Δ.Σ. της Κάριτας Ελλάς που, σε συνθήκες μεγάλης πίεσης, πήραν κρίσιμες αποφάσεις σε ελάχιστο χρόνο και ανταποκρίθηκαν άμεσα και αποφασιστικά προς όφελος των ανθρώπων που είχαν την ανάγκη μας.
- Τις ομάδες της Κάριτας (εργαζόμενους & εθελοντές), σε όλη την Ελλάδα που, καθημερινά, άκουσαν, εξυπηρέτησαν, συνόδευσαν και αγκάλιασαν χιλιάδες συνανθρώπους μας κατά την εργασία τους στην πρώτη γραμμή. Εκτός από τον επαγγελματισμό, οφείλω να τονίσω την ευγένεια, τον σεβασμό προς τον άλλο και το ήθος που έδειξαν και συνεχίζουν να δείχνουν καθημερινά.
- Τις ομάδες της CRS που εδώ και 9 χρόνια είναι επίσης στην πρώτη γραμμή μαζί μας και με την Κάριτας Αθήνας. Μάθαμε πολλά μαζί και σας ευχαριστούμε θερμά. Αγαπητή Jamie και συνεργάτες της CRS, ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ για το έργο σας στην Ελλάδα. Γνωρίζω επίσης, ότι στη διαδικασία του στρατηγικού σχεδιασμού, της ανεύρεσης πόρων και της οργανωτικής μας εξέλιξης, οι ομάδες της Κάριτας Ελλάς και της CRS, εργάστηκαν μαζί, ισότιμα και αδελφικά και η σημερινή ημέρα είναι αποτέλεσμα σύμπνοιας και ενότητας. Αγαπητοί φίλοι, εύχομαι να αποδειχτούμε άξιοι της εμπιστοσύνης σας.
- Τέλος ένα μεγάλο ευχαριστώ στους αδελφούς Μαριανούς και τη διεύθυνση της Λεοντείου Πατησίων για τη φιλοξενία τους σ' αυτόν τον όμορφο χώρο, αλλά και για όλες τις φορές που έχουν σταθεί πρόθυμα και άμεσα στο πλευρό μας

Ο Κύριος να μας δίνει τη δύναμη να προχωράμε ενωμένοι!